

Příběh, který se děje právě teď: „*Máte pravdu, šli jsme z děčáku do světa nepřipravení, ale mysleli jsme si, že připravení jsme. Musíme se naučit všechno s Váma nejdřív probrat, poradit se, nechat se navést, protože když se snažíme najít cestu sami, tak v tom moc rozum nemáme. Přitom se fakt snažíme a myslíme to dobře, ale dopadá to špatně. Díky Vám jsme na tom mnohem líp. Nebýt Vás, tak jsme úplně, ale úplně v ..., možná ještě někde huř. Moc si toho vážíme, až je nám do breku.*“

Projekt Šance se snaží 29 let pomáhat českým „dětem ulice“. Díky podpoře dárců provozujeme streetcentrum, kde funguje program První pomoc v nouzi, a Dům Šance, jehož hlavním programem je pracovní terapie, díky které se už mnoho mladých lidí dostalo z ulice. Mají práci, domov a RODINU. Díky Vaší pomoci můžeme pomáhat. Děkujeme Vám.

www.ProjektSance.cz

Naše poslání: Pomáháme „dětem ulice“ postavit se na vlastní nohy.

Vážená paní, vážený pane,

v pátek 22. března 2024, 20 minut před koncem služby ve streetworkcentru, kde běží program PRVNÍ POMOC V NOUZI, se nám bez ohlášení a málem před kolapsem z vyčerpání přihlásili 18letí Richard s Romanem s tím, že jsou z dětského domova a nemají kde spát a jsou úplně bez peněz. Richard se ještě z posledních sil snažil říci si u nás o pomoc, aby nemuseli podstoupit další hrůzu bezdomovecké noci, Roman už jen odevzdaně stál a koukal do prázdna. Pomáháme rádi, jsme na to připraveni... ale abychom se Vám přiznali, ač jsme v pomáhání dost kreativní, tak jsme chvíli nevěděli, co dělat. Naštěstí máme Lászla, a ten dal věci do pohybu. Přerušil svůj program, přišel, s kluky si promluvil, povzbudil je, a protože od pondělí měli slíbenou práci s bydlením v Chebu, našli jsme pro ně ubytovnu, kde jim do pondělí zaplatil bydlení. V sobotu jsme kvůli nim výjimečně otevřeli pracovní terapii v Domě Šance (což uvítali i ostatní klienti a také přišli), aby si mohli na cestu vydělat a měli případně i peníze na zpáteční cestu, kdyby jim práce v Chebu nevyšla. Pokud bychom teď napsali, že to byla záchrana za 5 minut 12, tak by to bylo málo. Už totiž byli po mnoha marných dnech a nocích fyzicky i psychicky na dně, že by ze zoufalství, jako když se tonoucí stébla chytá, byli ochotni udělat cokoliv..., a to by mohlo jejich životy negativně ovlivnit na mnoho dalších let. O jejich budoucnost jsme se obávali, a proto jsme jim nabídli, že u nás mají dveře otevřené kdykoliv. V pondělí se tedy kluci vypravili do Chebu. Bohužel jsme se nemýlili, práce jim nevyšla. Opět byli bezradní a ve strachu, co s nimi bude dál, nám zavolali z nádraží. „*Sedněte na nejbližší vlak a přijďte za námi do Prahy.*“ A tak následující den, po dalších peripetiích, dorazili do Domu Šance, nastoupili do pracovní terapeutické dílny a během hodiny měli zajištěné dlouhodobé ubytování. V době velikonočních svátků si mysleli, že vystačí se zálohou, ale jejich odhadem jsme si nebyli jistí, tak jsme jim nabídli nákup potravin, což s povděkem přijali, ale byli tím zaskočení a ostýchali se. „*Nemáte se za co stydět, vždyť jste na startu a snažíte se,*“ řekli jsme jim. Bydlení na květen si oba zaplatili už sami díky odměně za pracovní terapii v Domě Šance. Poprvé v životě začali být samostatní. K tomu, aby se jim v životě dařilo a mohli být nezávislí, je ale ještě s námi čeká „překážkový běh“ na velmi dlouhou trať, jak to ostatně bývá i s ostatními klienty Projektu Šance.

1.–2. Richard a Roman mají před sebou celý život, a i když do něj vstupují se značnými handicap, vypadá to, že se jim blýská na lepší časy. 3. 18. března naši pomoc vyhledal „Ženja“ z Ukrajiny, kterého k nám poslali z jiných organizací. Zřejmě si s ním nevěděli rady, a i my jsme zpočátku uvažovali, zda patří mezi „děti ulice“ a jak mu pomoci. Česky nepatrně rozuměl, zato vůbec nemluvil, proto chvíli trvalo, než jsme se dokázali trochu pochopit – nejdřív jsme ale museli vyřešit jeho obrovský hlad a žízeň :), se kterými přišel. Hned 19. března navštívil pracovní terapii v Domě Šance, aby měl na nejnnutnější výdaje, a zaplatili jsme mu na týden bydlení, aby se mohl v ČR nastartovat, pracovat a neskončil na ulici mezi bezdomovci. „Ženja“ se po dlouhých měsících v klidu vyspal, s tím měl v poslední době také problémy. Naše krátká intervence přímo jemu na míru mu evidentně pomohla, protože dodnes samostatně bydlí, i když pracovní terapii v Domě Šance už nenavštěvuje.

Projekt Šance – První preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, které žijí v ČR v zapomnutí...

O Richardovi a Romanovi bychom mohli ještě chvíli psát, protože jejich nepřipravenost na život je všudypřítomná, při každém kontaktu s nimi, ale i ostatní klienti na tom nejsou o mnoho lépe. Věta, že „postižení klientů Projektu Šance není vidět“, platí doslova. 16. května jsme je oba doprovodili do hotelu Hilton na zkušební pracovní pohovor, a to i s Jirkou, kterému už pomáháme poněkoli káté. Hodně pomohlo, že máme trochu dohled nad jeho novým bydlením, a díky rozmlouvám s námi o tom, jak může správně žít, získává pocit jistoty a doslova „rozkvetl“. Sám najednou vidí, že má šanci změnit si vedle nás život. Pracovní terapie v Domě Šance s Lászlem, trpělivost, opakované! šance v Projektu Šance a pracovní brigády (nejčastěji v hotelech Hilton), to je náš „tajný recept“ na úspěšnou práci s klienty.

Všechny naše příběhy spojuje jedna věc – díky Vaší podpoře a pomoci jsme silní a můžeme pomáhat přesně na míru v tu chvíli, kdy je to potřeba a jak. A za to si zaslouží každý z našich dárců nejen obdiv, ale také vděčnost a poděkování.
Děkujeme Vám.

Poslání Projektu Šance pro české „dětí ulice“ pokračuje, vážená paní, vážený pane, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

prosíme Vás o pomoc.

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

László Sümegh
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

1. Už tradičně se László sešel na začátku roku s Jeho Excelencí Mons. Václavem Malým, pomocným biskupem pražským, aby jej mohl informovat, jak se daří Projektu Šance a jak nám jde pomoc „dětí ulice“. 2. Zástupkyně Nadačního fondu Albert paní Alena Paldusová a paní Kristýna Bernatová navštívily v březnu pracovní terapii v Domě Šance. Otevřenost tohoto setkání nás mile překvapila. Velkou radost nám udělalo, že klienti, kteří budou pracovní terapii v Domě Šance zvládat, by mohli najít v Albertu brigádu/práci. 3. Jarní setkání s Robertem Vanem je už milou tradicí. I letos nám Robert, jenž se v mezičase stal kamarádem Projektu Šance, přinesl fotografie, které budeme dražit ve vánoční aukci. 4. Vedle Karla Schwarzenberga, který patřil mezi naše ctěné dárcy a stihl ještě odsouhlasit uveřejnění v našem letáčku „Tváře našich dárců“, nás v minulém roce opustil i pan Hugo Mensdorff-Pouilly, který naši činnost pro „dětí ulice“ podporoval od roku 2022 trvalým příkazem. Dodnes vzpomínáme na jeho vlídná slova, když nám doslova řekl, že „je velmi rád, když „dětí ulice“ může pomáhat, že sice podporuje řadu dalších různorodých charitativních projektů, ale že podle svého přesvědčení netuší, kdo by si zasloužil pomáhat víc než právě tito mladí lidé, kteří skončili úplně na ulici a pro něž tu právě Projekt Šance je.“